

RIGHT

MAN

RIGHT

TIME

Ten pravý v správnej chvíli

MEGHAN
QUINN

Séria Vancouver Agitators –
KNIHA TRETIA

TEN PRAVÝ V SPRÁVNEJ CHVÍLI

Meghan Quinn

**ZELENÝ
KOCÚR**

Z anglického originálu Meghan Quinn: Right Man, Right Time (The Vancouver Agitators #3) preložila Karin Baňasová.

Translation © 2025 by Karin Baňasová
Zodpovedná redaktorka: Silvia Palušková
Jazyková korektúra: Mária Danihelová

Copyright © 2023. Right Man, Right Time by Meghan Quinn. Published by arrangement with Bookcase Literary Agency and Corto Literary.
Slovak edition © 2026 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o. Šamorín, Slovensko
Webová stránka: www.zelenykocur.sk

Cover design by RBA designs
Cover illustrations by Gerard Soratio

ISBN 978-80-69010-77-2
EAN 9788069010772

Všetky práva vyhradené. Len pre vaše potešenie. Táto kniha nesmie byť znovu predávaná ani darovaná ďalším ľuďom. Ak ste si túto knihu nezakúpili alebo nebola zakúpená len pre vašu potrebu, vráťte ju a kúpte si vlastný výtlačok. Ďakujeme, že nepodporujete pirátstvo a rešpektujete nespočetné množstvo hodín, ktoré autorka strávila pri tvorbe knihy.

Tento príbeh je vymyslený. Mená, postavy, obchody, miesta a udalosti sú buď výplodom autorkinej fantázie, alebo fiktívne využité. Akákoľvek podoba so skutočnými ľuďmi, živými či mŕtvymi, alebo skutočnými udalosťami je čisto náhodná.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná v elektronickej ani tlačenej forme vrátane systémov na ukladanie a získavanie informácií bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľstva s výnimkou stručných citátov použitých pri recenzii knihy.

Prológ
Pred dvoma rokmi...
SILAS

„Kámo, ja neviem. Možno som mal vybrať iný tvar diamantu,“ poviem do telefónu, kým kráčam k výťahu vedúcemu do môjho bytu na najvyššom poschodí s nekonečným výhľadom na fjord Burrard Inlet.

Hneď ako sme tento byt so Sarah našli, tak mi povedala, že musí byť náš. Nielenže ponúka výhľady, o akých sa nám ani nesnívalo, ale poskytuje aj súkromie, ktoré je pre nás veľkou výhodou. Hlavne v prípade, keď súkromie už nie je samozrejmosťou. Nie, ak ste hviezdny pravý krídelník z tímu Vancouver Agitators.

„Naozaj to musíme znovu riešiť?“ odvetí mi z telefónu Pacey Lawes, zjavne podráždený mojou nerozhodnosťou pri vyberaní toho správneho prsteňa.

„Chcem to spraviť správne.“ Výťahom sa vyveziem do bytu. „Viem, že Sarah už na to čaká, a konečne som sa v živote dostal do takého bodu, keď jej môžem kúpiť prsteň, aký si zaslúži. Chcem si byť istý, že všetko bude perfektné.“

„Koľkokrát sa o tom ešte budeme baviť? Poslala ti predsa fotku toho prsteňa s viacerými diamantmi. Taký chce a ten, ktorý si vybral, vyzerá identicky. Nič nemeň.“

„Hej, máš pravdu.“ Povzdychnem si. „Doriti, som nervózny.“

„Chystáš sa to spraviť dnes?“

„Nie.“ Pokrútim hlavou, hoci ma nemôže vidieť. „Najprv musím zistiť správnu veľkosť prsteňa.“

„To si mal spraviť ako prvý,“ odvetí práve v momente, keď výťah cinkne a začnú sa otvárať dvere.

„Asi mal.“ Rukou si prejdem po tvári, kým vystupujem z výťahu. „Toto je moja prvá a posledná žiadosť o ruku, takže si nie som celkom istý, aký je presný postup.“

„Nemyslím si, že na to existuje presný postup. Tu sa skôr bavíme o zdravom sedliackom rozume, kamoško,“ povie Pacey, zatiaľ čo ja odložím kľúče na stolík vedľa výťahu, vyzujem sa a zamierim do kuchyne, kde na kuchynskej linke nájdem pohodnú podprsenku patriacu Sarah.

Hm, divné.

Je zvláštne, že som našiel jej podprsenku a žiadnu inú bielizeň na skrinke v kuchyni, keďže Sarah je poriadkumilovná.

„Si tam?“ spýta sa Pacey.

„Uhm, hej.“ Odkošľem si a zodvihnem čiernu čipkovanú podprsenku, ktorú som na nej ešte nikdy nevidel. Som si tým istý, pretože som s ňou od strednej školy. Videl som jej šatník skrz-naskrz a na takúto podprsenku by som len tak nezabudol. „Musím končiť.“

„Je všetko v pohode?“ opýta sa Pacey znepokojene, pretože mu zrejme neušla zmena v mojom tóne.

„Hej, len som si spomenul, že som zabudol vybrať mäso z mrazničky.“ Jednoduché klamstvo, ktoré určite zafunguje.

„No, doriti, kámo, tak to si v peknej kaši.“

„O tom nepochybujem,“ poviem predtým, ako hovor zruším a telefón položím na linku.

Pohľadom skúmam podprsenku, prstami prejdem po čipke. Videl som ju už niekedy?

Nie, určite nie.

Táto je iná.

Toto nie je Sarah, akú poznám, tá nosí spodnú bielizeň len telovej farby. Žiadnu inú si na seba nikdy neobliekla, no mne to neprekážalo. Nemohlo mi to byť viac jedno. Mňa zaujímal, čo sa skrýva pod spodnou bielizňou, no v poslednom čase sme v tejto oblasti zažívali suchoty.

Obviňuje z toho hokej a vraví, že nikdy nie som doma. No ja v svojom aktuálnom harmonograme nevidím oproti minulému roku žiaden rozdiel. Samozrejme, podarilo sa mi získať viac ponúk, ktoré mi zabezpečili podstatne vyšší príjem, a tieto záväzky mi ukradli časť z voľna, no stále sa snažím nájsť si priestor na spoločný čas s ňou.

Ona je tá, ktorá mi vraví, že je unavená.

Ona je tá, ktorá mi nastaví líce, keď jej chcem dať bozk na dobrú noc.

Rozprával som sa o tom aj s chalanmi. O tom, že nikdy neinicuje intímne chvíle medzi nami, ako sa odo mňa odvracia počas noci, a zhodnotili sme, že je možno unavená z čakania na skutočný záväzok z mojej strany.

Preto ten prsteň.

No táto podprsenka... možno sa snaží spestriť náš vzťah.

Možno ju tu nechala s vedomím, že sa vrátim domov a budem za tým hľadať niečo viac.

Usmejem sa, podprsenku si vložím do zadného vrečka riflí a kráčam k spálni.

„Sarah, zlato, si tu?“ spýtam sa a približujem sa k zavretým spáľňovým dverám. „Našiel som tvoju podprsenku.“

„Mmmm.“ Začujem jej vzdych, ktorý ma prinúti zastaviť sa na ceste k dverám.

Bol tento ston pre mňa alebo mal byť... pre niekoho iného? Zmätený sa natiahnem za kľučkou na spálňových dverách a zatisnem na ňu, keď ju znovu započujem. „Áno, presne tam.“
Čo to...

Pootvorím dvere dosť na to, aby som zbadal Sarah ležať nahú na našej posteli so ženskou hlavou medzi nohami. Čo. To. Sakra?

Padne mi sánka, srdce mi prestáva biť a cítim, ako moja tvár stráca všetku farbu.

„Presne tak, zlatko, udržiavaj toto tempo,“ prehovorí mužský hlas z rohu miestnosti, čo ma takmer položí na zadok.

Pohľadom zablúdím k oknu a nájdem tam nahého muža sediaceho v kresle, na ktoré som si zvykol odkladať topánky, hladkajúceho si ničím výnimočnú erekciu.

„Čo sa tu, kurva, deje?“ vyslovím, pretože sa nedokážem ovládnuť.

Sarah nadvihne hlavu a stretnú sa nám pohľady, v očiach sa jej zračí strach, ktorý v nasledujúcej chvíli nahradí rozkoš. Žena neprestáva lízať Sarah, muž si naďalej hladká penis a ja mám pocit, že sa všetko odohráva spomalene, ako v nejakom zvrátenom porne.

Sarah neuhýna pohľadom, líca ma zaliate červeňou a hryzie si spodnú peru, takto som ju nevidel, už ani neviem ako dlho. A ja za nič na svete nedokážem odtrhnúť pohľad od jej dvíhajúcej sa hrude, vystúpených bradaviek, hladkej pokožky a pootvorených úst, z ktorých vychádzajú tiché, no divé stony. Zvuk taký erotický, že som si ani nemyslel, či je schopná ho zo seba vydať.

Hlava jej klesne späť na posteľ, v prstoch silno zovrie plachtu, a potom ju zdesene pozorujem, ako dosahuje orgasmus

s inou ženou, pričom sa v rohu uspokojuje muž a stoná ešte hlasnejšie.

Som ochromený a netuším, čo mám, sakra, robiť. Zostávam stáť ako prikovaný a čakám, kedy sa skončí táto nočná mora.

„Och, bože,“ povzdychne Sarah, keď si hladká prsia a dráždi bradavky. „Také dobré,“ zamumle skôr, než opäť lapí dych.

Také dobré? To si zo mňa snád' strieľa?

Nahá žena medzi jej nohami sa odtiahne a otočí sa ku mne. Umelé prsia má až príliš veľké pre jej telo. Naozaj si všimneš toto, Silas? Postaví sa a začne sa uspokojovať prstami. S nemesným pohľadom sa ma spýta: „Chceš byť ďalší?“

„Čo, sakra?“ spýtam sa. „Nie!“ Pohľadom prejdem za prsnatú červenovlásku a pozriem sa na Sarah. „Čo sa tu, kurva, deje?“

S rukou na tvári stiahne nohy k sebe a potom sa posadí. Je rozpálená, vyzerá spokojne, a to ma neskutočne šťve. Začínam strácať zábrany. Je mojím dievčaťom a vďaka niekomu inému vyzerá tak spokojne. To sa mi vôbec nepáči. Ani jej rozstrapatené vlasy. Či divoký pohľad. Hlas má zafarbený spokojnosťou, keď vysloví: „Potrebovala som poriadny sex, Silas.“

Potrebovala poriadny sex?

To je jej vysvetlenie?

Dívam sa na Sarah v snahe nájsť odpoveď, no ona mi žiadnu nedá. Červenovláska ku mne zvodne podíde a položí mi ruku na hrud'. „Vyzeráš nervózne. Pomôžem ti uvoľniť sa.“

„Radím ti, aby si odo mňa okamžite vypadla,“ prehovorím bez pohnutia cez zaťaté zuby.

„Nerozprávaj sa tak s mojou ženou,“ vyhlási muž, zatiaľ čo sa postaví a do nohavíc si zasúva teraz už ochabnutý penis.

„Naozaj, človeče? Veď skús, ako ďaleko ťa to dostane. Už som rozbil toľko hláv, že sa nedajú spočítať na jednej ruke. So mnou sa nechceš zahrávať.“

„Možno chcem,“ vyhlási ten chlap a správa sa ako sprostý idiot. Urobí krok smerom ku mne a ja bez rozmýšľania švihnem rukou dozadu. Sarah sa vrhne medzi mňa a toho muža skôr, než ho stihnem udrieť.

„Nerob to,“ prehovorí vážnym tónom.

To snáď nemyslí vážne.

„Ty sa zastávaš jeho?“ spýtam sa. V mojom dome? V mojej spálni? Čo sa tu, kurva, deje?

Neobťažuje sa odpovedať mi, len sa otočí k mužovi a žene.

„Asi by ste mali odísť.“

„Si si istá?“ spýta sa žena. „Ak máš nejaký problém, môžeme zostať.“

„Nemá žiaden skurvený problém,“ vykriknem. „Som jej priateľ a ak neodídete do piatich minút, tak vás vlastnoručne odvediem preč.“

„Chodte,“ povie Sarah.

Kým sa zoberú a odídu, Sarah si vezme župan z postele a prehodí si ho cez seba. Zakryje ním cucfleky pozdĺž rebier a prs. Tie prsia som roky zbožňoval.

Telom mi prechádza bolesť, hnev a zmätok. Cítim sa ako na kolotoči plnom emócií, no snažím sa vybrať si jednu, na ktorú sa sústredím.

Začujem zatvorenie výťahových dverí a hneď viem, ktorá emócia zvíťazí. Hnev. Otočím sa k nej a poviem: „Čo to, kurva, malo znamenať?“

Ruky má obranne prekřížené a odpovedá mi: „Ja... ja som sa cítila zanedbaná. Todd a Nancy mi...“

„Todd a Nancy?“ vykriknem.

„Áno, Todd a Nancy.“ Župan si previaže na páse. „Oni mi pomohli necítiť sa tak osamelo, ale naplnene, a podporovali ma.“

V žilách mi pulzuje hnev. „S týmto to na mňa ani neskúšaj, doriti. Snažil som sa, aby si sa cítila... naplnene, ale ty mi to

nedovolíš. Odháňaš ma od seba, odmietaš ma, nevenuješ mi ani jeden pojebaný pohľad. Čo to má znamenať, Sarah? Ako dlho to už trvá?“

„Štyri mesiace,“ odvetí bez štipky ľútosti v hlase.

„Štyri mesiace?“ spýtam sa. „Preboha.“ Odstúpim od nej a rukou si prejdem cez vlasy. Keď sa na ňu pozriem, už nevidím tú istú osobu, do ktorej som sa zamiloval pred rokmi. Vidím niekoho skazeného, manipulatívneho, niekoho, kto nemá ani najmenší záujem ochraňovať moje srdce.

Po všetkom, čo sme spolu zažili, vrcholy aj pády pri snahe preraziť v hokeji, ťažkosti, radosti a ona sa tvári, že podvádzať ma štyri mesiace nie je nič hrozné?

Že je to moja vina, aj keď som sa tak veľmi snažil?

Že za to môžem ja, hoci sme sa dohodli, že mojím cieľom je byť profesionálnym hokejistom a chceme to obaja?

Veľmi dobre vedela, ako vyzerá takýto život. Nevidel som ju sťažovať sa, keď dostávala drahé kabelky a značkové topánky.

Pozerám sa na ňu, na ženu, ktorej som dal celé srdce, a ovládnutý hnevom poviem: „Pojeb sa, Sarah.“

„Prosím?“ spýta sa s prekvapeným výrazom na tvári.

„Povedal som... pojeb... sa.“

„Hneváš sa na mňa.“ Prstom ukáže na svoju hrud'. „Ty sa hneváš na mňa, keď ja som tá, čo tu musela zostať úplne sama.“

„Vedela si, do čoho ideš,“ vykriknem. „Sakra, vedela si, ako bude vyzeráť náš život, a súhlasila si s tým. Mali sme detailný rozhovor o tom, čo nás čaká. Dohodli sme sa, že toto bude najlepšie pre náš spoločný život. Kúpil som nám tento luxusný byt, ktorý si chcela, aby si sa cítila pohodlnejšie. Kúpil som ti auto a oblečenie. Kúpil som ti všetko, o čo si kedy požiadala. Takže áno, Sarah, pojeb sa. Náš vzťah mal byť len o nás dvoch.“

„Ako keby si ma ty nikdy nepodviedol,“ odvetí ľahostajne.

„Nikdy,“ vyslovím s tichým zavrčaním. Mám pocit, že mi stoja v pozore aj chlpy na zadnej strane krku. „Nikdy som sa ani len nedotkol inej ženy, nepozrel jej smerom alebo na to ani nepomyslel, pretože ťa milujem, Sarah. Ty si moje dievča. Ty si tá, s ktorou chcem byť.“

S rukou na boku a s nedôverou v hlase zopakuje: „Nikdy si ma nepodviedol? Tomu sa mi nechce veriť. Od ostatných dievčat som počula o ženách, ktoré pobejú po hoteloch, aby sa mohli vyspať s niekým z tímu.“

„Áno, to je pravda, ale ja som ti bol verný,“ vyhrknem. „Sľúbil som ti, že som tvoj, a ten sľub som dodržal. Počkať, ty si ma podvádzala aj s niekým iným okrem Todda a Nancy?“ Svoju odpoveď dostanem hneď, ako uhne pohľadom. Rozhodím rukami a otočím sa jej chrbtom. „To je, kurva, neuveriteľné.“ Celý ten čas som si myslel, že mi je verná. Myslel som si, že v tom sme spolu. Myslel som si, že sa mi vzdaluje kvôli nárastu mojej popularity. No ona mi len celý ten čas bola neverná. Čo to, sakra, znamená?

Všetko, čo som vedel o láske, sa zrazu úplne rozpadlo. Cítim sa taký... zradený. Som zlomený.

Párkrát sa zhlboka nadýchnem. „Chcem, aby si odišla.“

„Čo?“ spýta sa.

Otočím sa k nej tvárou. Cítim sa totálne zničené, no zopakujem: „Povedal som, že chcem, aby si odišla. Máš hodinu. Zober si, čo potrebuješ, a vypadni. Skončili sme, Sarah.“

„Toto je aj môj byt.“

„Vieš čo? Máš pravdu, je aj tvoj.“ Zákerne sa usmejem. „Zavolám majiteľke bytu a poviem jej, aby zmenila meno na nájomnej zmluve na tvoje. Uži si platenie nájmu.“

Z tváre jej zmizne všetka farba. „To nemôžeš spraviť. Nemám žiadnu prácu. Svoj život som odložila na druhú koľaj, aby som ťa podporovala.“

„Nevedel som, že podporovanie ma zahŕňa šukanie s druhými ľuďmi. Myslím, že každý máme inú predstavu o tom, čo znamená podporovať niekoho.“

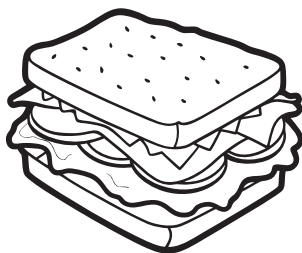
Nie som si istý, či za to môže moja žiadosť, aby odišla, alebo uvedomenie, že bezo mňa nemá nič, ale v očiach sa jej zračí panika. „Počúvaj, Silas, môžeme to spolu vyriešiť.“

„No to si teda píš, že môžeme. Teraz si buď zbalíš veci a do hodiny odídeš, alebo si môžeš nechať byť. Nájom treba zaplatiť o týždeň.“

S týmito slovami odídem z bytu, čo najďalej od nej, ako sa len dá.

Skončili sme.

Nech sa prepadnem pod zem, ak ešte niekedy niekomu dovolím sa takto ku mne správať.

1. kapitola

OLLIE

„Na najhoršiu sťaž našich životov,“ povie Ross s pohárikom tvrdého v ruke.

Zdvihnem aj svoj pohárik. „A nech Alanovi Robertsovi vypadajú všetky zuby, pretože vytvoril toxické prostredie, ktoré sme museli znášať celé leto.“

„Na zdravie!“ Ross si so mnou štrngne a spolu vypijeme tequilu, ktorej horkú chuť rýchlo vyvážíme kúskom limetky.

Keď dopijeme, poriadne si vydýchnem. „Nemôžem uveriť tomu, že nás ten idiot núti robiť veci navyše, aby sme získali kredity za sťaž.“

Ross ešte olíže limetku predtým, ako ju položí. „To je výsledkom toho, že spáva s vedúcou katedry žurnalistiky. Doštaneš všetko, čo chceš.“

Schmatnem ho za ruku. „Naozaj si myslíš, že Roberts spáva s profesorkou Wheelerovou?“

Ross našpúli pery a pozrie sa na mňa tým svojím vševediacim pohľadom. „Prosím ťa, veď Yamish ich videl minulú jar spolu v jej kancelárii. Takto Roberts získava všetkých letných

stážistov, ktorí za neho spravia špinavú prácu, doslova ich vysáva z katedry.“

„Aj nás takto vysal,“ odvetím.

„Presne, a pozri, kam nás to dostalo. Jasné, mali sme platenú sťaž, za ktorú sme získali aj kredity do školy. Bolo to super a vážime si to, ale za akú cenu? Kvôli Alanovi Robertsovi a jeho káve, čo je napenené mlieko s lyžičkou espressa, sme prišli o obdobie, ktoré mohlo byť najkrajším letom nášho života. A teraz, keď konečne máme šancu podieľať sa na písaní niečoho pre jeho ťažko dosiahnuteľnú stránku, tak to musíme spraviť, keď sa začne škola, aby sme získali kredity. O čom to je, doriti?“

„Zlý časový manažment,“ vyhlásim, kým si do ruky beriem margaritu a hrám sa so slamkou. Drinkom nášho leta sa stala margarita s ľadom a ďalším pohárikom tequily vedľa. Splní to účel a ráno sa zobúdzam bez opice.

S Rossom sme sa stretli v prvom ročníku. Ocitli sme sa v rovnakej študijnej skupine a hneď sme si sadli. Spojili nás krémy na tvár, módné trendy a cvičenie s čo najmenším rizikom zranenia, no tými najlepšimi výsledkami.

„Už si sa vôbec pozrela na svoje zadanie?“ spýta sa.

Z kabelky vyberiem obálku, ktorú sme dostali dnes pri odchode z práce, a podržím si ju na hrudi. „Ešte nie. A ty?“

„Nie.“

„Chceš to urobiť spoločne?“ opýtam sa.

Prikývne a siahne do zadného vrečka dokonale vyžehlenených oblekových nohavíc, odkiaľ vytiahne svoju obálku. „Ja prečítam tvoju a ty zas moju.“

„To znie fér. Aspoň to bude trochu jednoduchšie.“

Vymeníme si obálky a kývne na mňa. „Ty prečítaj moju ako prvú, a ak tam je niečo so športom, tak ma rovno zakop.“

„Súcitím,“ odvetím, kým vyťahujem list. „Hm. Ty, priateľ môj, máš...“ zastavím sa a očami prechádzam po liste... „No, doriti, dostal si jesenné módné trendy.“

„Sklapni!“ vykrikuje skôr, než mi z rúk vytrhne papier, aby sa presvedčil na vlastné oči. „To ma poser, článok o jesenných trendoch s rozsahom päťsto slov.“ Pozrie sa na mňa s radosťou v očiach. „Ollie, uvedomuješ si, aká veľká vec to je?“

Zasmejem sa. „Uvedomujem. Pracovala som s tebou celé leto. Ten článok uvidí každý a nepochybujem o tom, že sa objaví vo viacerých vydaniach.“

„To ma... poser,“ vydýchne si. „A ja som si myslel, že ma Roberts neznáša. Pritom ma posielal každé ráno po kávu len preto, aby sa uistil, že som dosť štýlový na napísanie takéhoto článku. Ja som dostal módu, čo môže znamenať len jedno, že ty si dostala rubriku životný štýl. Ten zoznam kníh, ktorý si dávala dokopy, sa ti zide.“ Roztrhne moju obálku, som plná nádeje a skutočne dúfam, že sa nemýli. Životný štýl by bol pre mňa ideálnou témou, lebo o ňom viem najviac. Som zorientovaná vo všetkých trendoch týkajúcich sa čítania, krásy a cvičenia. Mohli by ste si ma pomýliť s Andie Andersonovou.

Odkašle si, s pokrútením hlavy dramaticky otvorí list a usmeje sa na mňa.

„Ollie, moja najdrahšia priateľka s pleťou hladkou ako detská prdelka...“

„Za čo vďačím skvalénu získanému z rastlín.“

„Budeš krvopotne pracovať na písaní článku o...“ pokračuje s úsmevom, no potom sa zastaví pre dramatický efekt. Ross nedokáže fungovať inak. To si myslím, kým znepokojene nezvráští obočie a jeho úsmev sa zmení na zamračený výraz.

O-ou, to nemôže byť dobré.

Možno sa ma snaží napáliť.

No spravil by Ross niečo také? Nie je veľký vtipkár.

Och, bože, čo ak som dostala niečo zlé?

„Čo, hm... čo som dostala?“ spýtam sa nervózne.

Pomaly ku mne zdvihne pohľad. „Myslím, že sa pomýlili.“

„Čo chceš povedať tým, že myslíš, že sa pomýlili?“ List vytrhnem z Rossových rúk a prechádzam po ňom pohľadom, až moje oči narazia na znenie zadania. „Nie, toto nemôže byť správne.“

„Pozeráte si zadania?“ začujeme veselý, no prenikavý hlas znejúci spoza nás.

Candace Roundhousová.

Prekliatie našej existencie.

Riľolezka tohto leta.

Pätolizačka, ktorá prislúcha k Alanovi Robertsovi.

Candace, nesmierna otrava a notorická kazička zábavy, bola druhým dôvodom, prečo sme spolu s Rossom vymysleli drink tohto leta. Pre Roberta pijeme margaritu. Candace je pohárik tequily vedľa.

Na tvári vyčarujem úsmev, pretože hoci ju nemôžeme vystáť, musíme predstierať, že spolu vychádzame. Otočím sa k nej a poviem: „Och, ahoj, nemyslela som si, že sa dnes chystáš von.“

Prehodí si umelé ohnivočervené vlasy a pomaly si ma premeria pohľadom. „Áno, myslela som, že by som mohla svojho priateľa zoznámiť s kolegami z prácičky.“

Fuj, kto používa slovo prácička?

„Fakt skvelé,“ Ross odvetí s falošne úprimným úsmevom. Viem, že je falošný, pretože má zaťaté zuby a myká mu kútikmi úst.

„Verili by ste tomu, že Roberts ma poveril úlohou dať dokopy zadania? Len mi to hodil na stôl a povedal, nech sa do toho pustím.“

Tá krava.

Samozrejme, že ich robila ona. Mala som to vedieť, sakra.

„Tie zadania si rozdeľovala ty?“ spýtam sa v snahe nedať na seba nič poznať. Chcem jej z našpúlených pier zotrieť ten červený rúž.

„Áno, ja.“ Usmeje sa žiarivo. „Ross, vedela som, že článok o móde je pre teba ako stvorený. Hneď ako som ho uvidela, povedala som si, že musí byť tvoj.“

„Hej, ďakujem ti,“ odvetí potichu, pretože, áno, spravila mu láskavosť. No čo ja?

Určite mi to urobila náročky a to všetko pre jedny posraté lepiace papieriky.

Chcete sa baviť o detinskosti?

Candace Roundhousová je jej stelesnením.

Viete, Candace je veľmi vyberavá, čo sa týka kancelárskych potrieb. Taká vyberavá, že si do kancelárie priniesla svoje vlastné, čo je v poriadku. Pre mňa, za mňa, ak chce, nech používa gélové perá ako na základnej škole. Nebudem jej v tom brániť. No jedného dňa som pobehovala po kancelárii, počúvala rozkazy z každej strany a telefonovala som s klientom, ktorý potreboval, aby som vyzdvihla produkt zo skladu v centre mesta. Potrebovala som niečo, na čo by som si mohla zapísať adresu. Ocitla som sa vedľa stola, ktorý patrí Candace, a keďže tam práve nesedela, tak som si vzala pero a lepiaci papierik a zapísala si adresu. Keď som zložila telefón a otočila sa, priamo za mnou stála Candace a zazerala na mňa, ako keby som bola jednou z dvojčiek z hororu *Osvietenie*.

Nervózne som sa usmiala s prosbou o odpustenie.

Ona si založila ruky.

Nepovedali sme si ani slovo, len sme sa na seba uprene pozerali. Na tento moment nikdy nezabudnem a v pamäti som ho zaradila medzi jeden z piatich najdesivejších zážitkov svojho života. Neexistuje lepší spôsob ako absolútne ticho, ak chcete získať prevahu nad súperom. Najmä ak som tým súperom ja, ktorá nedokáže zničiť ticho.

Ross mi povedal, že počul Candace sťažovať sa jednému dievčaťu z kancelárie, že som si dovolila použiť jej lepiace

papieriky a nedala som si tú námahu kúpiť jej nové. Znela podráždene.

Použila som JEDEN lepiaci papierik.

Chápete, čo sa vám snažím naznačiť?

Je detinská.

Odkašlem si a poviem: „Takže... so všetkou úctou, nad čím si premýšľala, keď si mi priradila toto zadanie?“

V očiach sa jej zračí pobavenie, keď prehovorí: „No, počas leta som nepočúvala o ničom inom, len o tom, ako sa ti páčia mužské telá, sexualizovala si mužov všetkými možnými spôsobmi.“ O čom, sakra, rozpráva? „Mala som pocit, že toto zadanie je pre teba ako stvorené.“

„Ja som nesexualizovala mužov,“ poviem, pretože som sa celé leto snažila pôsobiť naozaj profesionálne, čo bolo vyčerpávajúce. Mnohokrát som nemala chuť byť profesionálkou.

Napríklad, keď Candace pol hodinu rozkazovala ostatným s rozopnutým zipsom na nohaviciach. Mohla som sa jej spýtať, či sa snaží získať šéfovú priazeň, možno sa len chcela pochváliť nohavičkami alebo si len hľadala niekoho na rande. No povedala som niečo? Neeee, pretože som sa správala profesionálne.

Držala som jazyk za zubami aj preto, lebo presne v to ráno na mňa kričala, že som si vzala poslednú kávovú kapsulu s príchuťou čučoriedok. Nieкто ju predsa musel vziať a len tak náhodou som sa tým niekým stala ja.

„Vyslovene si pamätám, ako si detailne rozprávala o kontúrach a oblinách tela Chrisa Hemswortha.“

Pokrútim hlavou v snahe pochopiť jej hlúposť. „Rozprávala som o tom počas obednej prestávky a to len preto, lebo sa v časopise o mužskom zdraví práve objavila nová séria jeho fotiek. Ako to súvisí s mojím zadaním... o hokeji?“

Áno, priradila mi hokej. Šport, o ktorom neviem absolútne nič okrem pár vecí... korčule, hm... puk... hokejka... a veľa ľadu. To je asi tak všetko.

Usmeje sa. „Napadlo mi, že by si sa mohla venovať kontúram a oblinám hokejistov. Koniec koncov, hokej je kanadským národným pokladom, s týmto zadáním môžeš vytvoriť niečo skutočne špeciálne.“

Detinská. Správa sa tak sakramentsky detinsky.

Viete, ja by som sa tiež mohla správať detinsky. Mohla by som... hm... mohla by som ju kopnúť priamo do rozkroku. Nie som si istá, či to je detinské, no určite by mi to pomohlo cítiť sa lepšie. Kop priamo medzi nohy. Hurá, okamžité potešenie pre mňa.

„O hokeji neviem nič a veľmi dobre vieš, že ak odovzdám povrchný článok o svaloch a bradavkách s dokonalými proporciami, tak Roberts mi nedá kredity za letnú stáž. Všetko závisí od týchto posledných zadaní.“ Cítim, že začínam strácať sebakontrolu.

Ak neodovzdám dobré zadanie, tak možno budem musieť absolvovať letnú stáž znovu, a to si nemôžem dovoliť. Opakovanie by pre mňa znamenalo sklz a ja musím doštudovať na konci tohto roku. Mám striktný plán.

Poľuká si po brade. „Hmm, v tomto máš asi pravdu. Vyzerá to tak, že sa budeš musieť naučiť niečo o hokeji.“

Spravím krok dopredu a ukážem na ňu prstom. „Urobila si to náročky. Toto všetko len pre lepiaci papierik. Úprimne, ako si mohla...“

„Tu si, miláčik,“ ozve sa mužský hlas. Známy mužský hlas. Hlas taký dôverne známy, až ma zamrazí v kostiach a obráti sa mi žalúdok, kým pomaly dvíham pohľad a zbadám pred sebou stáť Yonnyho Biliaka.

V skutočnosti tam nielenže stojí, ale objíma Candace a vtíska jej bozk na líce.

To snáď nie.

Pýtate sa, kto je Yonny Biliak?

Samozvaná vychádzajúca právnická hviezda, porušovateľ pravidiel kombinovania vzorov oblekov, expert v unikaní moču a môj bývalý frajer. Rozišli sme sa po dvoch rokoch toto leto s tvrdením, že každý máme iné ciele. Práve *on* si myslel, že bude lepšie, ak sa radšej sústredíme na svoje kariéry a nie na náš vzťah.

Vtipné, že je koniec leta a zdá sa, že *on* sa *nesústredí* na svoju kariéru, ale skôr na zadok Candace Roundhouseovej.

Reálne vidím, ako ju po ňom hladká. Priamo tu, v strede baru, ako keby sa nachádzali v súkromí jeho preplnenej izby, kde je vhodné prejavovať náklonnosť, pretože verejné prejavy náklonnosti sú zakázané. Musel si predsa udržať nejaký imidž.

„Ty môj chutnučký silák,“ odvetí Candace, zdvíhajúc ruku k jeho neporiadne oholenej tvári, a pobožká ho na suché popraskané pery. Teda aspoň tak by som si to predstavovala, no v skutočnosti vyzerajú celkom dobre hydratované, čo ma ešte viac štvie. Zdá sa, že sa zoznámil s balzomom na pery. Môžeme sa na chvíľu pozastaviť nad prezývkou chutnučký silák? No fuj. „Som rada, že si ma našiel. Bez teba som stratená,“ pokračuje Candace.

Ale no tak.

Snažia sa, aby sa všetci v bare spoločne povracali?

Cítim, ako sa ku mne nakláňa Ross a pomaly mi ochraňujúco položí ruku na chrbát. Veľmi si ho vážim. Vie, ako som sa cítila po rozchode s Yonnym. Nikdy sa ku mne nesprával správne, no ja som mu aj tak dávala prvé a posledné. Takže, keď sme sa rozišli, nezvládala som to práve najlepšie.

Viac času som strávila s fľašou vína v ruke, čo sa nepriznáva úplne najľahšie... a tiež som veľa kričala na vtáčiky, ktoré si len plnili každodenné povinnosti a snažili sa nájsť konáriky a červíky.

Yonny zdvihne pohľad, keď si naši holúbkovia dohrkútajú, a vyzerá zaskočený, že ma tu vidí.

„Ollie,“ osloví ma a narovná sa. „Nevšimol som si ťa. Ako, hm, ako sa máš?“

Prijemne.

Som plná radosti.

Mám v sebe toľko radosti, že moje ľadové srdce, ako si ho raz nazval, by sa mohlo roztrieštiť na malilinké kúsky šťastia.

„Skvele,“ odvetím hlasnejšie, ako som chcela. „Neuveriteľne skvele. Vlastne najskvelejšie. Najskvelejšie zo všetkých čias. Mám sa najskvelejšie zo všetkých čias.“

„Prestaň hovoriť najskvelejšie,“ zašepká Ross.

Usmejem sa, upokojím sa a poviem: „Proste úžasne.“

Yonny objíma Candace okolo pliec a pritiahne si ju bližšie k hrudi v snahe vyvolať u mňa žiarlivosť.

No, snažte sa poriadne, pane, pretože nie ste až taká výhra, aby sa o vás oplatilo bojovať.

Napriek tomu... aj keď viem, že nie je žiadna výhra, ale skôr hlupák a nič iné, cítim, že sa chystám urobiť nejakú hlúposť, povedať niečo hlúpe, hocičo, len aby som si zachovala imidž pred mužom, ktorý tvrdil, že je normálne mať po celej spodnej bielizni škvrny od moču.

„Mám sa skutočne skvele,“ pokračujem, pretože určite toho ešte nemajú dosť. Vlasy si zastrčím za ucho. „Áno, momentálne sa mi vo všetkom fakt darí. Vďaka Candace som dostala najlepšie zadanie v živote, žijem si najlepší život v srdci Vancouveru, pochutnávam si na luxusnom jedle od sponzorov a užívam si najlepší sex svojho života.“ Yonny sa zamračí a mňa to nakopne, pretože nie je nič lepšie, ako vidieť bývalého nespokojného s vaším úspechom. „Áno, veľa sexu, aj takého bláznivého. Sex, ktorý ma skutočne nabudí ako elektrické šoky priamo do mojej v...“

„Vskutku prvotriedny,“ preruší ma Ross.

Áno, dobre, viem si priznať, keď sa mi veci trochu vymknú spod kontroly.

„No, to je dobré,“ odvetí Yonny a vyzerá nesvoj. Áno, presne tak, cít sa nepohodlne. Lutuj svoj život. Zamysli sa nad všetkými rozhodnutiami.

„Zaujímavé,“ vyhlási Candace s prefíkaným výrazom na tvári. „Naposledy som počula, že odkedy ste sa rozišli s Yonnym, zažívaš obdobie sucha.“

Sprosté kancelárske pletky.

Raz sa opijem a poviem pár dievčatám, že medzi nohami mám celé leto sucho ako na Sahare a to sa náhodou dostane aj ku Candace Roundhouseovej. Čo, dopekla, robí? Platí ľuďom za informácie? Podpláca ich lepiacimi papierikmi? Nevyučovala by som aj takúto možnosť. Je pomstychtivá a neodporúčam sa s ňou zahrávať.

No predsa som tu a idem do toho naplno.

„Je to ešte čerstvé,“ odvetím. „Vlastne je tu aj práve teraz. Muž, s ktorým som strávila mnoho bezsenných nocí. Muž, ktorý ma prinútil otvoriť sa vo viacerých smeroch. Muž, ktorého meno som kričala nahlas počas s...“ Ross ma laktom udrie do rebier. Samozrejme, mám sa držať témy. „Takže... áno, v každom prípade, určite máte pred sebou mnoho prejavov náklonnosti, ktoré chcete stihnúť, tak ja už pôjdem...“

„Kde je?“ spýta sa Candace s vyzývavým pohľadom v očiach, aby mi dala najavo, že mi neverí ani nos medzi očami. Trápna krava. „Rada by som ho spoznala.“

Samozrejme, že áno.

„Och, áno, rada by som ťa s ním zoznámila. Bohužiaľ, sa môj milý zajačik hanbí,“ odvetím s ospravedlňujúcim úsmevom.

„O čo sa snažíš?“ zašepká Ross znepokojene. Má na to plné právo, pretože som sa odtrhla z reťaze.

„Och, no som si istá, že sa hanbí,“ vyhlási Candace a prevráti oči. „Hanbí sa tak veľmi, že ani neexistuje.“ Pohladí Yonnyho po hrudi. „Poďme, nech sa nestrápní ešte viac.“

„On existuje,“ poviem a v žilách mi prúdi hnev. Môj hlas znie tak presvedčivo, až takmer aj ja uverím, že sa zázračne zhmotnil z mojich predstáv a objavil sa v tomto bare.

Candace sa na mňa pozrie cez plece. „Dobre, Ollie. Uži si svoje zadanie. Som si istá, že si s ním skvelo poradíš.“ Jej povýšenecký tón ma vytočí do nepríčetnosti a cítim, ako sa mením na šelmu.

Zatínam zuby.

Chlpy mi stoja dupkom.

Oči mi podlieva krv.

No nie, ona nebude mať posledné slovo, nie keď si mám vyčarovať falošného priateľa, s ktorým som zažila najlepší sex svojho života.

„Existuje. Vlastne, je priamo tam,“ vyhlásim a pohľad upriem na prvého muža, ktorého zbadám, a skôr než sa stihnem zastaviť, vyrazím na druhý koniec baru.

Dávaj si pozor, kamoško, blíži sa divoká šelma.